

Recensie: Interview Few Bits

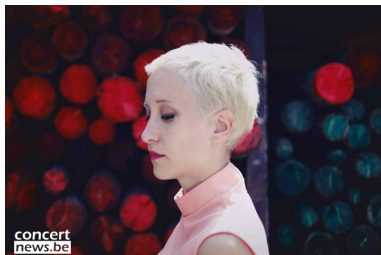

foto © Few Bits

Recensie:

Few Bits is een Belgische poprockband rond Karolien Van Ransbeeck. In 2013 kwam het zelf getiteld debuutalbum uit. Drie jaar later, op 25 maart 2016, is er "Big Sparks" waarin de band groter uitpakt. Het nieuwe album klinkt meer als een groepsplaat en werd met alle zes samen gemaakt. Few Bits speelde al in het voorprogramma van The War On Drugs, The Lemonheads en Vampire Weekend. Op 16 maart 2016 kan je de band zien op SXSW, het grootste showcasefestival ter wereld. Â Â

Musicnews.be sprak met frontvrouw Karolien Van Ransbeeck en drummer Jules Lemmens.

Few Bits draait vooral rond Karolien Van Ransbeeck. Hoe zijn jullie tot dit concept gekomen?

Karolien: Dat is niet echt een concept. Ik schrijf de nummers zelf en voor mij is dat logisch dat er naar mij wordt gekeken op het podium.

Jules: Karolien schrijft alle nummers. Daarmee bedoel ik dat Karolien de nummers aanbrengt en wij vooral invullen. Hier en daar zorgen we ook voor arrangementen. We hebben allemaal een soort van eigenheid. Dan kom je uiteindelijk wel tot een totaalgeluid. Uniek is een groot woord maar voor ons klinkt dat wel zo.

Karolien: Ondanks dat ik de nummers aanlever, wordt er wel gesleuteld met heel de groep naar een tof geluid van elk nummer apart. Ik beschouw dit niet als een solo-project. We zijn nu met zes en dat is een grote groep dus uiteindelijk doen we alles samen. Iedereen heeft zijn eigen karakter en klank.

Is het moeilijk om als enige vrouw stand te houden tussen een band van mannen?

Jules: Dat vindt ze geen probleem hoor en wij vinden dat ook wel fijn! (lacht) We hebben er nu ook voor het eerst een andere vrouw bij en dat is ook wel leuk. Een soort van balans die wordt hersteld.

Karolien: Voor mij is het een soort yin & yang, dus het is zeer aangenaam werken. De debuutplaat werd door de meeste media lovend onthaald. Zorgde dit voor een bepaalde druk voor de nieuwe plaat?

Karolien: Op zich waren wij daar niet zo hard mee bezig. Wij hopen wel dat het publiek dit zal goed vinden. We voelden onderweg weinig druk. Als we druk of stress voelen dan is dat omdat we het onszelf opleggen maar niet omdat iemand anders het goed moet vinden.

Zijn jullie anders te werk gegaan voor de opvolger?

Karolien: Met de vorige plaat was dat meer individueel. We namen toen veel minder live op. Dat was meer een constructie. Nu hebben we echt gerepeteerd en de nummers in een vorm gegoten en dit bleek gemakkelijker te zijn om in de studio op te nemen. Â

Jules: In de studio zijn er wel nog wat arrangementen en partijen bijgekomen, wat ik persoonlijk wel tof vond.

Karolien: We voegden ook nog wat overdubs toe in de studio. Je blijft natuurlijk evolueren in de studio maar de ritmes en tempo's waren er wel al.

Jules: De structuren waren duidelijk en er was nog een spanningsveld. Ik weet nog van mezelf dat ik erg veel aan het proberen was met verschillende klanken. Bijvoorbeeld bij "Big Sparks", dat werd plots ritmisch helemaal anders. Ik vond dat wel tof en ik had ook totaal geen stress. We hadden ook tijd genoeg.

Karolien: Het was ook heel aangenaam in de studio. Ik heb daar mooie herinneringen aan. Het was in de zomer in augustus in de Ardennen. De sfeer was geweldig en dat is zalig.

Jules: Voor mij was het zeer bijzonder omdat mijn vader enkele dagen voordien was gestorven. Ik kwam er dan ook wat later bij. Voor mij is de cd een soort terugkoppeling aan die periode van verlies. De herinneringen komen terug maar ik ben er op het moment zelf niet zo heel hard mee bezig geweest. Ik was blij dat ik bezig kon zijn. Ik had het enkel lastig toen ik wou slapen maar dan dronken we nog een pint samen en was dat allemaal opgelost.

Karolien: Jules heeft vooral heel goed gedrumd! Het was een erg warme week met veel emoties.

Zijn die emoties onbewust in de plaat gekropen?

Karolien: Ik denk dat het er op een bepaalde manier wel is ingekropen. Jules heeft zich er vooral heel erg ingesmeten. Hij was heel streng voor zichzelf en voor ons. We zagen dat hij daar ook wel deugd van had om zo eens goed los te gaan.

Proberen jullie met de cd een gelijkaardig warm gevoel te doen ontstaan?

Jules: Ik kan daar zelf heel goed naar luisteren. Ik kreeg daar een heel warm gevoel van maar ik weet niet of we dat mogen verwachten van het publiek. Je wilt de mensen zo'n gevoel geven en ik zou heel blij zijn als ze dat krijgen.

Het heeft drie jaar geduurd voor de opvolger klaar was. Waarom heeft dit zoveel tijd in beslag genomen? Karolien: Eerst en vooral zijn we na de eerste plaat redelijk veel gaan optreden. Dan ben je daar vooral mee bezig. Ten tweede moesten er ook nieuwe nummers geschreven worden en het is niet dat je zoiets kan forceren. Je ziet gewoon wat er komt. Op een paar maand tijd heb ik dan toch opeens redelijk veel nummers geschreven.

Jules: Karolien is daar gewoon een tijd niet mee bezig geweest met nieuwe nummers. Ik vind dat goed, want dan laat je dat gewoon even met rust. Het is niet dat ze daar maniakaal of obsessief mee bezig is.

Karolien: Het is leuk om het schrijven als een soort project te zien. Wanneer je een tijdje hebt kunnen uitblazen en met andere dingen kon bezig zijn, begin je opnieuw. Het proces begint met eerst schrijven en daarna repeteren. Pas daarna kunnen we opnemen. Vervolgens zijn we nog op tour geweest met The Lemonheads en bijgevolg beginnen mixen. Drie jaar lijkt lang maar eigenlijk vind ik dat zelf niet.

Jules: We hadden uiteindelijk totaal geen druk om een plaat uit te brengen. Het was niet dat er een platenfirma achter ons aanzat. Dat is zeer goed voor een groep, zo kan je alle tijd nemen die nodig is.

In vergelijking met de vorige plaat heeft deze plaat meer arrangementen en klinkt hij ook voller. Was dit vanaf het begin de bedoeling?

Karolien: Op de eerste plaat zijn heel veel dingen thuis opgenomen, nu is dat meer live gebeurd. Als je met zoveel mensen repeteert en live opneemt is het onvermijdelijk dat je een vollere klank krijgt.

Jules: De aanzet kwam vooral door de nummers die Karolien schreef. Die evolueerden vanzelf naar een soort nieuwer geluid. Die nieuwe nummers zijn gewoon heel anders. Je kan die niet hetzelfde spelen als de oude nummers. Ik heb onlangs zitten luisteren naar die nieuwe plaat en daar zit een heel ander verhaal in. Dat loopt minder uiteen. Voor mij is dat een stap voorwaarts. De eerste plaat is eendimensionaal qua klank. Bij deze zit er meer verscheidenheid in en klinken de nummers ook anders.

Doordat het geluid wat voller klinkt is de plaat ook meer een groepsplaat. Voelt dit ook voor jullie zo?

Karolien: Op de eerste plaat heb ik nog veel alleen zitten werken. De tweede plaat is van punt a tot punt b geproduceerd door de volledige groep. Nico, Steven en Tim waren zelfs tot bij het mixen meer betrokken. Op dat vlak is het misschien wel meer

een groepsplaat.

Zijn de inspiraties anders geweest voor deze plaat?

Karolien: Ik heb vroeger vaak naar groepen uit de nineties geluisterd met een grunge-invloed zoals Nirvana. Sommige mensen horen dat er een klein beetje door in onze muziek. Vooral door de keuze aan akkoorden en herhaling aan zanglijnen, soms zelfs een beetje zagerig. Ik vind dat keitof om zo te zingen. Dat sijpelt in deze plaat meer door dan op de vorige. Ik hou ook heel hard van Pavement dus die zal wel een invloed gehad hebben.

Jules: "Do Your Best" is toch wel heel nineties en uiteindelijk is "I Feel Good" dat ook.

Karolien: Van "Do Your Best" heeft er zelfs iemand gezegd dat het precies van de MTV Fresh compilatie komt. Dat klopt voor een stuk, want dat was de eerste cd die ik ooit had.

Jullie spelen op het SXSW festival. Hoe zijn jullie daar geraakt?

Karolien: We hebben de demo's van onze nieuwe plaat opgestuurd omdat hij nog niet af was toen. Uiteindelijk zijn we dan gekozen door de jury van het festival. Ik vind het zalig dat we daar kunnen spelen. Ik las ook dat Obama daar komt spreken, misschien komt die wel naar ons optreden! (lacht)

Jules: Het is leuk omdat er daar echte muzikliefhebbers zijn die nieuwe dingen willen ontdekken. Het is altijd fijn om in het buitenland te kunnen spelen. Het zijn vitaminen. Alle mensen in de groep zijn zeer toffe mensen en we komen zeer goed overeen. Als we geen klik hadden, zou dat al minder tof zijn. Nu vormen we een hechte groep vrienden. Ik zal blij zijn als ik Å kan uitslapen en niet op mijn kinderen moet letten. Ik moet dan aan niets denken, kan gewoon een boek lezen en liggen luieren.

Karolien: We kunnen feesten en rondkijken met de groep en dat is gewoon zalig.

Is het belangrijk voor jullie om een internationaal publiek te bereiken?

Karolien: We merken dat wel al van bij de eerste plaat. Via YouTube en Facebook zijn er heel veel mensen die jouw muziek opzoeken. Je bereikt personen die niet van België zijn. Veel mensen zijn actief op zoek naar nieuwe muziek en Belgische muziek heeft een zeer goeie reputatie. Mensen van Brazilië of Zuid-Amerika die luisteren naar onze muziek.

Jules: Ik vind dat heel grappig, dat internationale aspect. Natuurlijk is dat heel fijn als mensen uit andere landen naar jouw muziek luisteren. Dat is ook zo'n evolutie in de muziek. Vroeger was dat onbestaand. Die grenzen bestaan nu bijna niet meer.

Karolien: Met The Lemonheads was dat zalig. De mensen dachten altijd dat ik mee met hen was gekomen uit Amerika. Pas als ik met hen praatte na het optreden hadden ze door dat ik van België kwam. Dan waren ze echt verrast. Å

Wat willen jullie met de nieuwe plaat bereiken?

Jules: (doet geldgebaar met zijn vingers) Eindelijk goed betaald worden! (lacht) Zolang we onze benzine terug kunnen betalen, is dat het belangrijkste voor mij. We hopen dat zoveel mogelijk mensen naar onze muziek kunnen luisteren en we willen onze fanbase uitbreiden.

Denken jullie dat de fans dit vernieuwde geluid zullen appreciëren?

Jules: Er zullen altijd mensen zijn die de eerste plaat stukken beter vinden. Ik denk wel dat de meeste mensen positief verrast zullen zijn.

Karolien: Uiteindelijk zijn de nummers niet zo drastisch veranderd. Het is mijn stem en het zijn mijn nummers.

Jules: Ik denk dat de meeste mensen vooral van haar stem zullen houden. Die stem is zeer uitgesproken en uniek. Zij draagt uiteindelijk de muziek. De nummers zijn op een andere manier gearrangeerd en qua stijl is het iets breder maar ik denk niet dat mensen er een probleem mee zullen hebben. Å

Hoe zal dit live vertaald worden?

Karolien: Er zitten een paar nummers in van de eerste plaat en ook enkele van de nieuwe. Het is geen eenzijdig geluid. Enkele songs zullen voller klinken en andere minimalistisch. Ik breng meestal één nummer helemaal solo dus we proberen om het wat dynamisch te houden. Het blijft natuurlijk altijd zoeken.

Jules: Zes man op een podium is veel. Gewoon nummers spelen blijkt makkelijker dan iets nieuw te doen. Die uitdaging proberen we aan te gaan.

< Niels Bruwier >